EVLENMEK FARZDIR.

Aşağıda gelecek olan hadislerin ışığı neticesinde evlenmek az kalsın farzların başı olacaktı.

Allah Rasûlü, gençleri evlenmeye teşvik etti, evlenemeyecek olanlara da oruç tutmayı önerdi:

“Ey gençler topluluğu! Sizden evlenebilenler evlensin, çünkü evlilik gözü ve cinsel organı haramdan korur. Evlenemeyecek olanlarsa oruç tutsun, çünkü oruç nefsi frenler."[1] buyurdu.

Evlenmek, cinsellik güdüsüne hâkim olmanın en iyi yoludur. Bu sayede helal ve meşru yollardan doyum sağlar. Gözünü ve namusunu haram yollardan korumaya yardım eder Ukkaf b Beşir el-Temimî adında biri Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin huzuruna girer: Rasûl ona sorar:

-Ya Ukkaf, eşin var mı?

-Hayır.

-Ya cariyen?

-O da yok.

-Sen hayırlı bir insan mısın?

-Evet, ben iyi bir insanım.

-Böyle bekârsan, sen şeytanın kardeşisin.

Hristiyanlarla olsaydın onların bir rahibi olurdun Bizim sünnetimiz, evlenmektir.

En şerlileriniz, nikâhsızlarınızda Ölülerinizin en aşağısı da, nikâhsız ölenlerinizdir.

Şeytanın babasının rolünü oynuyorsunuz.

İyi insanlara karşı şeytanın en güçlü silahı kadındır, ancak evliler hariç. Onlar temiz ve beladan uzaktırlar.

Vay sana Ukkaf!

Kadınlar Eyyub'un. Davud'un, Yusuf'un ve Kursuf'un arkadaşlarıdır.

Bişr b. Atıyye sorar.

-Kursuf kim. Ya Rasûlallah?

-Kursuf, deniz sahilinde, Allah'a kulluk ederek yaşayan bir adamdı. 300 senedir gündüzleri oruç tutar, geceleri namaz kılardı. Sonra âşık olduğu bir kadın yüzünden Allah'a ibadeti bırakarak nankörlük etti. Sonra bazı nedenlerle kendini düzeltti; Allah Teâlâ da tevbesini kabul etti.

Vay sana Ukkaf! Evlen; yoksa (imanla nankörlük arasında) kararsız yaşarsın."[2]

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem babaların kızlarını, dini ve ahlakından hoşnut oldukları gençlerle evlendirmelerini teşvik etti; evlendirmekten kaçınmaktan da sakındırdı. Çünkü böyle gençlere kız vermemek, toplumda bozulmaya neden olur. Allah Rasûlü:

"Ahlak ve gidişatından memnun olduğunuz biri kızınızı istediğinde onu nikâhlayınız. Yoksa yeryüzünde fitne ve yaygın bir fesat meydana gelır.”[3] buyurdu.

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem evliliği kolaylaştırmaya çağırırdı. Mihrin azlığı O'nun sünnetinden olup, gençleri evliliğe teşvik için mihrin çok olmasını istemezdi. Sehl b. Sa'd'ın anlattığına göre, Nebi sallallâhü aleyhi ve selleme bir kadın geldi:

“Senin nikahlın olmaya geldim.” dedi Rasûl ona bakıp, tepeden tırnağa süzdükten sonra başını önüne eğdi. Kadın O'nda bir hareket görmeyince oturdu. Ashabdan biri kalkarak:

"Ya Rasûlallah, eğer senin ihtiyacın yoksa onu benimle evlendir dedi. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem:

-Yanında bir şeyin var mı? diye sordu. Adam:

-Vallahi, yok.

-Ailene git, bak bakalım, bir şeyler bulabilecek misin?

Adam gitti ve dönüşte:

---

[1] Buhari. 19/129-132, No:5060. Müslim. 9/172; Ebu Davud. II/ No:2046; Tirmizi. IV/301; Nesai. IV/169-171; Darimi, II/ No 2171: Ahmed. I/447

[2] Ahmed. V/163-164

[3] Tirmizi, Nikah. V/305; İbn Mace. Nikah; Con: II/167

-"Vallahi, bir şey bulamadım Ya Rasûlallah" dedi.

-Bak bakalım, demirden bir yüzüğün de mi yok? Adam gitti ve döndüğünde:

"Vallahi demirden bir yüzüğüm de yok. Fakat şu fistanımın yarısı onun olsun." deyince Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem

-"Senin elbiseni ne yapsın! Sen giyersen ona birşey kalmaz; o giyerse sen çıplak kalırsın." dedi.

Adam oturdu, uzun bir müddet geçtikten sonra kalkıp gidiyordu ki Allah Rasûlû farkederek geri çağırdı, adam yanına gelince:

-**Kur'an'dan ne biliyorsun?** diye sordu: Adam.

-"Şu şu sûreleri biliyorum" diyerek bildiği sûreleri saydı

-Onları ezbere okuyabilir misin?

-Evet, deyince.

"Git; Kur'an'dan ezbere bildiğin şeylere kar-şılık sana bu kadını nikahladım." Başka bir rivayette

"Kur'an'dan bildiğin şeylere karşılık, ikinizi evlendirdim." buyurdu.[4]

---

[4] Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi; Malik, Tac, II/298-299